

Scinteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

NUMĂR DE
FABRICAȚIE - 600

● Colectivul întreprinderii „Electrotur” — Craiova a încheiat execuția locomotivei electrice de 5100 kW cu numărul de fabricație 600, precum și a locomotivei Diesel-electrice cu numărul 2133 realizat de la profilarea și specializarea întreprinderii.

PRIMELE SUCESE LA O NOUĂ FABRICĂ

● Conturându-și profilul „din mers”, noua fabrică de produse refractare Brăila a înregistrat și primele succese la început de drum. În primele două luni ale primului an din ciclul calității și eficienței, ca urmare a unei sustinute activități, colectivul de aici a realizat suplimentar prevederilor de plan aproape 2.000 tone de diatomită.

Până în prezent, conținutul cu îndolămintă ritmică a sarcinilor de producție și a angajamentelor asumate în întreprinderea socialistă, constructorii și beneficiarii fabricii au executat deja probele la benzile transportoare și la farfurile de dozare din cadrul celei de-a doua linii tehnologice cu termen de punere în funcțiune în luna martie a.c. De notat că prin îmbunătățirile ce vor fi aduse fluxurilor de fabricație, se vor economisi peste 500.000 mc gaz metan.

INIȚIATIVE ÎN DOMENIUL CERCETĂRII

● În rîndul colectivului de mineri, sondori, explorați și precizări aparținând Centralei minereurilor și metalelor neferoase Baia Mare, se desfășoară cu bune rezultate inițiativa „Echipa specialiștilor uncolectori, un promotor al aplicării roadelor științei”. Numai în ultima vreme, în abajalele și flotările maramureșene au fost finalizate 294 teme de cercetare, care au adus un spor de beneficii de 14 milioane lei, contribuind la reducerea cheltuielilor de producție cu 300 milioane lei. Totodată s-a realizat o producție suplimentară de 233 milioane lei, au fost diminuate cu 30 milioane lei importurile și s-au economisit 100.000 mc material lemnos, 1.000 tone metal și 1.200 mWh energie electrică.

CREAȚIA TEHNICĂ DE MASĂ

● Peste 16 mii de muncitori, ingineri, economiști și tehnicieni din întreprinderile industriale ale județului Satu Mare acționează în aceste zile, sub semnul Festivalului național al creației științifice „Cintarea României”, făcând valoroase propuneri de perfecționare a tehnologiilor, de organizare superioară a producției, valorificarea superioară a tuturor materialelor prime și materiei prime, reducerea consumurilor de energie electrică și combustibil. Ca urmare, în perioada care a trecut din acest an, colectivele de oameni ai muncii sătmăreni au aplicat în producție peste 150 de studii și raționalizări a căror eficiență economică estimativă se cifrează la aproape 30 milioane lei.

Retin atenția activității întreprinderii de la Satu Mare, pentru reorganizarea fluxurilor tehnologice, cele privind reducerea consumurilor de materii prime de la întreprinderea de piese de schimb și utilități pentru industria chimică, precum și cele de reducere a importului de coloranți și emaliuri de la întreprinderea „23 August”.

PETROLUL ÎL EXTRAG SONDORII, DAR DE EL AVEM NEVOIE ȘI RĂSPUNDEM CU TOȚII (IV)

CU DEGETUL ARĂTÎND SPRE COLABORATORI, TÎRGOVIȘTENII „UITĂ” DE PROPRILE LIPSURI

Se înțelege din chiar denumirea unității, produsele **INTREPRINDERII DE UTILAJ PETROLIER TÎRGOVIȘTE** sunt în cea mai mare parte destinate celor care lucrează în industria extractivă a țării. De realizarea și livrarea ritmică a unor produse depinde în bună măsură obținerea unei producții corepunzătoare de petrol, obiectiv foarte important mai ales acum, în actuala conjunctură economică internațională, când prețurile materiei prime, în general, al hidrocarburilor, în special, cresc vertiginos. Sint realități pe care lucrătorii de la I.U.P.T. le știu prea bine, ba chiar, în urmă cu nu prea mult timp, făceau totul, chiar și imposibilul, ni se spune, pentru a-și onora exemplar și la timp toate obligațiile contractuale, atât cele interne cât și cele pentru export. De câțiva vreme, însă, dincolo de o serie de cauze obiective, în parte nocomputabile tirgoviștenilor, situația se prezintă

altfel, nicidecum așa cum ar fi de dorit, luna de lună întreprinderea înregistrând rezanțe la mai multe sortimente, deloc compensată de depășirile la alte sortimente, care nu au o destinație imediată asigurată. În unitate muncesc peste 3.000 de tineri, activizați — numeric vorbind — o puternică organizație de tineret. Dar, se pare, o anume oboseală, stare de pasivitate s-a instaurat încetinind mișcările și activitatea acestei organizații, îndeosebi vizavi de o serie de probleme — deloc neglijabile ale producției. Ne-am înfilit cu această nedorită situație și spre sfârșitul anului trecut, am reînținat-o și acum, la început de nou an. În bună parte este și aceasta o explicație a faptului că unitatea a rămas datoră în 1980 diversilor săi beneficiari cu 51 de instalații de intervenție, 54 de instalații de forat puturi de apă, 46.791 perechi racorduri speciale, 3.280 re-

ducții rotare, 3.040 tone piese turnate și altele, ceea ce a făcut ca producția marfă să fie realizată doar în proporție de 91,5 la sută, iar producția marfă vîndută și încasată numai 96,1 la sută, diminuându-se corepunzător și beneficiile întreprinderii, iar, pe de altă parte, afectând serios și activitatea unităților extractive de țitei și întreprinderilor de foraj. În cadrul adunării generale a reprezentanților oamenilor muncii recent desfășurată, s-a înscris, nu puțin, asupra necesității depășirii acestei stări de lucruri, mai ales că în acest an sarcinile de plan sînt mult sporite față de 1980. Astfel, față de anul trecut, planul crește cu 11,1 la sută la utilaj petrolier, 27,6 la sută la armături industriale din oțel, 21,5 la sută la piese forjate și matrițate, 12,1 la sută la piese de schimb — toate acestea însumînd cîteva zeci de mii de tone de piese și utilaje în plus, firește,

absolut necesare și așteptate de numeroși beneficiari. În aceste condiții ne-am fi așteptat la o situație parțial ameliorată acum, la început de an. Din păcate, însă, lucrurile sînt departe de a se prezenta astfel.

Nerealizările din luna ianuarie, caută să ne convingă Silvestru Scroabă, șeful serviciului plan, se datorează faptului că nu avem asigurată baza tehnico-materială, mai exact, nu ne-am sosit semifabricatele de la întreprinderea mecanică Plopeni și de la „6 Martie” Zănești. O altă cauză este legată de necorelarea unor capacități de producție cu cifrele de plan transmise de centrală.

Departo de noi gîndul de a contesta temeinicia acestor afirmații. Dar, apreciem, încercarea

EMIL STANCIU

(Continuare în pag. a 11-a)

Azi, 3 martie 1981, orele 16, la Ateneul tineretului din București va avea loc festivitatea de decernare a Premiilor C.C. al U.T.C. pentru literatură pe anul 1980.

Fazele județene ale Festivalului național „Cintarea României” intrunesc pe scenele sălii pe cei mai buni artiști din rîndul elevilor — doborîți ale talentului, frumuseții și tineretii, ale hăgarilor spirituale pe care o doborîte populară noștră, Tinerii constanțeni doborîză cu prisosință capacitatea de a purta cu cinste scîmbia artistice.
Foto: O. PLECAN

PROBLEMELE ORGANIZAȚIEI U.T.C. — PROBLEMELE TINERILOR

LA MOARA CU NOROC — DESPRE O CU TOTUL ALTĂ TINEREȚE

„De la îneu drumul de țară o ia printre păduri și peste țărîni lăsînd la dreapta și stînga satele așezate prin colțurile văilor. Timp de un ceas și jumătate drumul e bun; vine apoi un pripor pe care îl urci și după ce ai coborît iar la vale trebuie să faci popas să adăpi calul sau via din jug și să le mai lași timp de răsuflare fiindcă drumul a fost cum greu, iar mai departe lucrurile sînt rele.”

Aici în vale e Moara cu noroc.”

Pentru călătorul contemporan, lucrurile răsîndesc și acum o ciudată stare de tensiune, în contradicție parcă cu liniștea plată din jur. Pretutîndeni începe să se sîrsească cîmpia. O cîmpie largă, întrecută rar de valuri domoale de pămînt, lăsînd să se contureze mai limpede în linia albastră a orizon-

tului siluete tremurătoare de arini. Geologic Cîmpia Aradului, locurile dintre Incu și Arad străbătute cîndva de adolescenții Ioan Slavici în drumurile sale dintre casa părintească și localitatea unde avea să-și facă ucenicia ca „scrietor de notar” au rămas aceleași. Localitatea se numește Comlaș și este înglobată în prezent într-una din cele mai frumoase comune ale Aradului, Sîntana. Dacă însă din reportajul de față localizarea precisă a Morii cu noroc lipsește, este pentru că ceea ce ne-a interesat în primul rînd este noua devenire a oamenilor și locurilor, locuri în care Moara cu noroc, Ghiță, Ana sau Lică Sămădăul au putut să existe sau chiar au existat, cu destinație lor, speranțele și visurile lor de împlinire dictate, la vista unei alte tineretii, de o conjunctură socială generatoare

de drame... Și dacă în continuare cele trei personaje cheie ale navelii lui Slavici vor fi iarăși amintite, o facem cu credința mărturisită că tinerii locului, la fel de frumoși și pătimăși astăzi ca atunci, au cu totul alte mijloace de a-și atinge rîvnitele împliniri... „Omul să fie mulțumit cu sîrăcia sa, căci dacă e vorba, nu bogăția, ci liniștea colibei tale te face să fii fericit.” Sîntagma cu valoare moralizatoare cu care Slavici deschide navela este simpatomatică pentru mentalitatea unei anumite vremi. Un anumit fel de mentalitate, desigur, cultivată, dirijată și implantată cu grijă de cei ce-și urmăreau cu nonsalanță scopurile... „Parcă azi nu cîntăm „banii n-adeu fericea” — mă sancționează prompt

Pavel Ilica, interlocutorul meu dinții, zădă și ghid inspirat al comunei, tînar cultivat și spiritual, deloc posac, chiar exuberant, absolvent al Academiei „Stefan Gheorghiu” și secretar al comitetului U.T.C. din comună. „Nu vreau să fiu înțeles greșit. Vreau să spun că nu vorbele s-au schimbat, sau mai bine zis, o parte din înțelesul lor a rămas valabil și acum dar... între altele coordonate, sîrsește.” Locul în care ne aflăm, artera principală a comunei, îi argumentează concludent afirmațiile. Privesc în jur și mă gîndesc că acum la Sîntana (și nu numai aici, desigur) omul nu poate fi mulțumit cu sîrăcia sa din simplul motiv că aceasta...

GABRIEL NĂSTASE

(Continuare în pag. a 11-a)

la
panoul de onoare al
SCINTEII TINERETULUI

Nu, nu este vorba de un trucaj fotografic. Cei doi tineri din imagine sînt strungari în cadrul secției sculerii a binecunoscutului întreprinderii mecanice din Cîmpulung Muscel, locul unde se fabrică autoturismul de teren ARO. În același timp sînt fruntași în producție, iar încadrîndu-li-se de fiecare dată spre execuție cele mai complexe și dificile piese și, totodată, colégi de bancă la Institutul de subinginerii de pe linia uzinei și, bineînțeles, frați. Hărnicia și priceperea lor sînt de acum recunoscută de întreaga colectivitate prestigioasă a unității economice argeșene.
Numele tinerilor: Ioșif și Paul Morel
Fotografie de V. TANASOF

În spiritul hotărîrilor Congresului țărănimii ACȚIUNI ENERGICE PENTRU PREGĂTIREA EXEMPLARĂ A CAMPANIEI DE PRIMĂVARĂ

Dolj: LA ARAT, EFORTURILE NU SÎNT PE MĂSURA...
MĂSURILOR STABILITE
Relatări ale reporterilor noștri, în pagina a 3-a

TIMPUL LIBER — TIMP ACTIV Ofer adresa unui club contra unei seri de dans

În drum spre întreprinderea de tricotaie „Someșul” face ofițerul de gard Elena Balint, activistă a Comitetului municipal Cluj-Napoca al U.T.C. După discuțiile prealabile am ales întreprinderea menționată pentru că de obicei acolo, ni s-a spus, activitatea cultural-artistice merge bine. Și pentru că tot nu ne grăbim facem drumul pe jos. Între altele și spre a vedea unde este situat unul din cluburile la care seara vor veni tinerii să petreacă timpul liber. În dreapta, reperăm, după firmă, clubul tipografilor. Din păcate, ceva mai tîrziu aveam să primim vestea că aici nu va fi nimic, că în sim-băta respectivă tipografuli nu au pregătit obișnuita și așteptată seară distractivă. Continuăm, u-sadar, drumul spre „Someșul”.

Aici discutăm despre festivalism, formalism, lipsă de continuitate în desfășurarea activităților recreative. Fară a fi robii temei, pe care o alegem de comun acord cu secretara comitetului U.T.C. de aici, Rozalia Pavel, imi dau seama că superficialitatea apare uneori de la întrecerea planului de muncă. O singură acțiune culturală — și aceea legată neapărat de sărbătorirea zilei de 8 Martie, deci la o dată festivă, e totuși, prea puțin. Este, recunoaștem, dar pînă acum nimeni de la municipiu nu a făcut sugestii deși planul a fost „înaintat”. Dar un plan înaintat nu este un plan citit, și analizat!

Întreprinderea a sărbătorit un frumos jubileu: cincizeci de ani de la înființare. Textul brigazii artistice așa s-a și intitulat: „Aniversare”. A cuprins și critici, să nu ne luăm după titlu. Ca la orice moment de bilanț se putea pune și ceva pipic. Ba odată a fost criticat aici pînă și directorul întreprinderii. Avea un birou în care puteai să joci tenis cu emp. Acum a cedat din el pentru sala de scîmbii! Critica și-a spus cuvîntul. Discut cu membră, una dintre cele mai active, ale brigăzii. Se numește Susana Cocis și caută să mă asigur că ei sînt prezenți cu brigada oriunde este nevoie. În noiembrie am dat un spectacol chiar în fața tinerilor. Și în decembrie, pe 13, la o zi festivă”. Anoi au participat la o fază a „Cîntării României”, deci tot la o festivitate, la un concurs. A-lungăm ideea festivalismului, a ritmării activității artistice, nu după nevoile firești, cotidiene

IOAN LAZAR

(Continuare în pag. a 11-a)

- Curențe de idei și confruntări de opinii în lumea contemporană. DE LA MARGINALIZARE LA REALA ÎNTEGRARE.
- Cronica T.V. CÎȚI TENORI AVEM PE SCHEMĂ?

in pagina a 2-a

MAGIA CUVINTELOR

EUGEN BARBU

Teoreticienii de ultimă oră au spus Cuvîntul din arta scriutului: să fim termi, domnitor! Să fim pliticoși! Să casti, mama lui de ciitor, pină-i crapă fălcile cînd ne citeste! Să-nuete el ce-i aceea psihologia abisală; ce-i aceea atia obiectelor! Noui val, noui stil, la dracu' cu toate metaforele, eu scriu frumos care sîrsește dinții, care-ți provoacă diabet! Trăiască scriitorul uscat, ca scrubia la soare! Scriutului „de idei”, căi care a descoperit că unul și cu unul — fac doi, și că doi ori doi fac patru! Dar cum? Umblînd ca mișca după coadă și punînd carul înaintea boilor! Să trăiască, mai ales, teoreticienii acestei arte noi, cei care taie firu'n patru și cantă năna de aur, crezînd că vor găsi în joazea dulcii păsări un glob de aur!...

La toate aceste lucruri mă gîndeam cînd am citit ultima carte a lui Fănuș Neagu. Însonnii de mătase, care este o Cîntare de „text” respice, cum face acest iulab al metaforei în publicatiile noastre, o dată și de cite două ori pe săptămîna, cînd are chef! Seavse din rama fură a tiparului de gazetă, undă funambuleștile cronici, carnavoleștile fraze — cum le spune însuși autorul — afurite, adjectivale plîșce pierdute prin buruiana din jur, și cîntă dînt-o dată carolele și strălucite ca niște sori. Pagina cărții cantă diamantialele merită și curjeria în suvoi a unei fraze scîrșite cu dăbăla te jarmecă, te fură, te face să uita toată micra proză de care am ponent mai sus, de consiliul autorilor metalurgici ce l-ar vrea „voia” der, de fapt, reprezentînd golu' istoric din creierul emițătorilor. Fănuș Neagu, cum s-a mai spus, e un calaj; e un scriitor barocist, umblînd după efecte, este un vicis al stilului colorat, al imprecăției și al împerecherii neașteptate de substantive venind, fiecare, din alte țărîmuri și familii. Ciocnirea de asterizi scotește scîntilelor sublime care dau parluim și jarmec scriutului său. Totuși proza acestui autor este bîrbuș de o stilie, de o via împătrite deja-zisului și deja-stutului. Nedrept cu cuvintele, el le bicnie, le band în priză, le hătînteste, le dilată, le dă sensuri noi. Forța de inventivitate contrarectice orice logică, dar toamă asta este harul prozatorului. Orletru, căutător de expresivitate, chinîndu-se cu migală pentru a alcătui o pagină, Fănuș Neagu îl mostenește, în feblețele sale, pe Tudor Arghezi, cu o căru' floare la utonieră trece prin literatura noastră cu un Crai de Brăila, Cavaler al Dunării și al altorilor lui Iacubus pe care le-a cîntat cu o nevăgînată putere, scriind cu lumina strugurilor pe o hîrtie de mătase.

Noua imagine a Sub-zisiei
Foto: VALERIU TANASOF

